

Het laatste Nieuws, 7 maart 2007

Man geeft zijn vrouw aan wegens diefstal, maar blijft in haar geloven " Simpel : stelen doe je niet "

Ronse- Je eigen vrouw wegens diefstal gaan aangeven bij de politie:Pascal Delcourt(33) uit Ronse heeft daar niet te lang over moeten nadenken. " Voor mij is dat heel simpel,ja "zegt hij. " Stelen mag niet. Ik zou elke dief aangeven, dus ook als het gaat om mijn eigen vrouw" Gevolg ? Delcourts madam werd maandag in Oudenaarde schuldig bevonden aan het bestellen van haar oude baas, bij wie ze poetsvrouw was en die ze voor miljoenen franken aan postzegelalbums en juwelen heeft beroofd. Toch blijft Pascal Delcourt pal achter haar staan. " Ik weet dat ze geen kleptomaan is en dat ze spijt heeft van haar gedrag. "

" Gekregen! Gekregen van mijn baas. Catherine Nerinckx(22) wist tegenover haar man niets beters te verzinnen toen zij vorig jaar op een zonnige dag in juli van haar werk kwam met een paar fonkelende armbanden in haar handtas. Haar baas, dat was (de inmiddels overleden) ex-volksvertegenwoordiger Albert De Cordier, op wiens landgoed in Ronse ze kuisvrouw was. " Ik had geen reden om aan mijn vrouw te twijfelen, dus ik geloofde haar", vertelt Pascal vanuit hun simpele rijkhuisje in Ronse.

" Een maand later, in augustus, trok Catherine met ons 3-jarige dochttertje tijdelijk het huis uit omdat wij ruzie hadden gekregen over mijn moeder die ook poetste bij Albert", vervolgt Pascal. " Toevallig botste ik in onze slaapkamer op een -verstopt - arsenaal aan vreemde spullen:nog meer juwelen waaronder een ring met een diamant, drie antieke postzegelalbums, wijn, gegraveerde porseleinen tassen en onderzetters. Ik dacht: " Maar dat kan ze toch niet allemaal hebben gekregen van Albert?"

Omdat ik het ergste vreesde, trok Pascal linea recta naar de politie. Of de commissaris wilde onderzoeken of Albert geen spullen miste? " Ik ben niet van gisteren, hé.Alles bleek gestolen ! Razend was ik!Want stelen :sorry, dat doe je niet.Daar ben ik categoriek in. En dus heb ik klacht ingediend. Bijkomend vond ik het verschrikkelijk dat zij mij belogen had."

HOOGVERRAAD

Catherine voelde de klacht naar zeggen aan als hoogverraad, maar ging gaandeweg snappen dat haar man haar " om haar bestwil " had aangegeven. De hamvraag:waarom zij haar baas - die op het moment van de feiten liefst 92 jaar was en ook nog eens recent zijn vrouw had verloren - zo in de luren heeft gelegd? " Om te overleven" zegt ze. " Pascal stempelt en heeft 3 kinderen te onderhouden bij zijn vorige vrouw: zonder poetsgeld blijft er 150 euro per maand over. Albert had me in juli gezegd dat hij maar één poetsvrouw kon houden en dat hij voor mijn schoonmoeder had gekozen, omdat zij al het langst bij hem werkte. Ik verdiende 250 euro per week bij Albert, zag dat geld wegvallen, raakte in paniek en heb hem daarom, in twee keer bestolen ...Vlak voor ik het wist dat ik zou worden ontslagen"

Of ze geen gewetensbezwaar had? " Op het moment zelf niet.Albert leefde in luxe. Hij gaf rijkelijke recepties, stuurde mij soms naar de winkel om kaviaar. Ik weet niet eens hoe dat smaakt... Wij hebben niks, wij moeten elke mand krabben om rond te kunnen komen, kunnen vaak de rekeningen niet betalen. Ik wist dat Albert geen boterham minder zou moeten eten." " Ja, maar toen de politie achteraf zei dat die Albums 75.000 euro per stuk waard zijn, was ik toch héél blij dat Albert ze bij leven nog heeft teruggekregen", valt Pascal zijn vrouw in rede. " Ach, ik uiteindelijk ook", zucht Catherine. " Want Albert is altijd goed voor mij geweest.Moest hij me na een werkdag 42 euro betalen, dan kreeg ik 50 euro. Hij liet me vaak stoppen met werken om met hem een koffietje te drinken, hij was gewoon lief. Van de politie hoorde ik dat hij kwaad op me is geweest, omdat hij me zo had vertrouwd. Ik ben nooit sorry durven gaan zeggen en intussen is hij dood. Ik wil bij deze sorry zeggen. Dat meen ik. De wroeging is pas later gekomen. "

VERGEVEN

Pascal heeft zijn vrouw – die terug naar huis is gekeerd – vergeven. “ Zij is nog altijd de vrouw die ik graag zie, omdat ik voel dat ze spijt heeft. Ze heeft één keer een stommitieit begaan: gestolen omdat zij haar werk verloor, niet om het stelen. Met die haar werk verloor, niet om het stelen zelf. Met die uitleg heb ik vrede. Daarom is ze ook niet veroordeeld, ze kreeg opschorting van straf. Ze verdient een nieuwe kans. Stelen zal ze nooit meer doen. ”